

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Conjecturi politice.

II.

Am pus cestiunea Croației în fruntea
șirului de împregiurări, ce ne face să ce-
dăm înclinării noastre spre politica con-
jecturală.

Punem la locul al doilea cestiunea
sărbării centenarului răscoalii dela 1784.

E evident, că această sărbare a fost,
între altele, și o manifestațiune îndreptată
contra Ungariei actuale. Ea nu se cele-
brează aici, ci într-o țară vecină, dar ini-
țiatorii ei nu sînt fii ai acelei țeri, ci ti-
neri emigrați de aici. Aceștia de sigur că
nu și-au părăsit țara, familiile și prietini
de copilărie, fiindcă le mergea prea bine,
ci fiindcă li se făcuse în țara lor viața
insuportabilă. Ei au dar' cauze binecuvên-
tate de a fi dușmani ai Ungariei actuale,
și au pus sărbarea la cale anume pentru-
ca să o poată mărturisi aceasta în nise
împregiurări, în care sînt auziți în cer-
curi mai largi.

Înțelegem dar', că pe susțitorii actu-
alei stări de lucruri din Ungaria îi su-
pără această manifestațiune. Organele de
publicitate maghiare au și manifestat această
supărare și au stăruit cu tot din adinsul,
ca guvernul român să oprească sărbarea.

Sărbarea cu toate aceste s'a celebrat
și la București, și la Iași, și la Galați, și
la Craiova, și în alte orașe ale României,
și trebuia neapărat să se celebreze anume
pentru-că Maghiarii prea mult au stăruit,
ca ea să fie oprită.

Interesele monarhiei cer menținerea
bunelor relațiuni cu toate țările vecine, în
deosebi și cu România, ceea ce nu ar fi
cu puțină, dacă cabinetul din Viena ar
fi făcut presiune asupra celui din Bucu-
resci în sensul dorințelor particulare ale
Maghiarilor.

Bunele relațiuni s'au stabilit cu cur-
tea din Viena și în genere cu monarhia
austro-ungară; îndată dar' ce s'ar simți,
că dorințele particulare maghiare deter-
mină hotărârile acestei curți, că Maghiarii
sînt elementul hotărîtor în Austro-Un-
garia, celor mai multe dintre guvernele,
ce astăzi ne sînt aliate, li s'ar crea o
pozițiune foarte grea față cu țările, pe
care le reprezintă.

Monarhia și în deosebi curtea din
Viena a știut să-și câștige simpatii și să
inspire încredere în toate țările vecine:
actuala Ungarie, națiunea maghiară, nu
și-a câștigat încă simpatii, nu inspiră
încă încredere, ba a pierdut-o chiar și
în unele cercuri, în care o avea odată.

De aceasta trebuie să se țină seamă
mai ales în cestiunea unei sărbări, prin
care se reamintesc un timp, în care na-
țiunea maghiară se afla în luptă cu cur-
tea din Viena, căci asemenea sărbare,
fiind o manifestațiune contra națiunii ma-
ghiare, e *eo ipso* o demonstrațiune sim-
patică pentru curtea din Viena.

Țările române au tradițiuni austro-

file, și totdeauna au fost în aceste țeri
oameni cu multă trecere, care nu s'au
sfîit a mărturisi încrederea lor în bunele
intențiuni ale curții din Viena față cu
patria lor. Prin unirea țărilor într'un
singur stat aceste tradițiuni nu s'au putut
perde, și numai Maghiarii sînt de vină,
dacă oamenii politici ai României se sfîesc
a mai mărturisi încrederea lor în inten-
țiunile Austro-Ungariei, căci riscă de a fi
desmințiți și pe și, cîș pe cîș, minut
pe minut de Maghiari. Ungaria actuală
a făcut, ca monarhia să fie urgisită în
mai multe dintre țările vecine și în deo-
sebi și în România.

Aceia dar dintre oamenii politici ai
României, care au mijlocit stabilirea bu-
nelor relațiuni cu monarhia noastră, s'au
expus pentru o cauză în țara lor impopu-
lară, au pus în joc pozițiunea lor, au
riscat mult, foarte mult.

Dacă este acum cu adevărat în intere-
sul monarhiei, ca bunele relațiuni cu
România să fie menținute, atunci cabinetul
din Viena nu poate să le creeze acestor
oameni noue greutăți în o cestiune, care
nu privește monarhia întregă.

Din contră, situațiunea, ce i s'a creat
prin stăruințele opiniunii publice maghiare,
trebuie să fie una din cele mai penibile.

„Te rog, — trebuie să-ți dîcă el ca-
binetului din București, — fă ce poți, ca
să se mai domolească spiritele la tine, căci
mie îmi fac aici la noi Maghiarii foarte
multă gălăgie. Sînt strîmțorât; dă-mi ca
bun vecin ce ești, mîna de ajutor!“

„Te rog și eu, — trebuie să-ți răs-
pundă cabinetul din București, — ca să
faci ce poți și să vă aranjați la voi acasă
astfel, ca să nu-mi creați și mie greutăți
aici la mine acasă. Oamenii, care fac aici
gălăgie și ne zăpăcesc, sînt tot de ai voștri.
Ne-ați trimis o mulțime de flămîndi pe
cap; căutați să ne scăpați de ei, căci sînt
o adevărată plagă socială pentru noi. Nu
voim să ne amestecăm în treburile voastre
înterne; vom face tot ceea ce ne va per-
mite situațiunea grea, în care ne aflăm:
dar' vă rugăm faceți și voi ce veți pute,
să înceteze starea de lucruri, din care
pentru noi rezultă o mulțime de greutăți;
scăpați-ne de nemulțumiții voștri, căci avem
și noi destui.“

Nu avem relațiuni nici cu cabinetul
din Viena, nici cu cel din București, sîntem
nise bieți opoziționali, care nu au in-
formațiuni pozitive, presupunem însă, că
în împregiurările date cam așa trebuiau
să-și vorbească cele două cabinete, care
trebuie să mențină bunele relațiuni între
România și Austro-Ungaria cu toate că
Românii și Maghiarii sînt învrăjbiți.

Și de aceea era o lipsă de tact po-
litic din partea cercurilor politice maghiare
de a stăruî atît de mult pentru oprirea
sărbării.

Nota supărătoare a acestei sărbări
era de a face, ca lumea să scie, că Ro-
mânii din țările supuse coroanei ungare
sînt nemulțumiți, foarte nemulțumiți cu

situațiunea ce li s'a creat în actuala Un-
garie. Și nimeni mai mult decît opini-
unea politică maghiară n'a contribuit ca
să se producă acest efect în cercuri cât
se poate de largi.

De opt-spre-zece ani de zile pube-
gesc mereu dela noi în România tinerii,
cărora aici în țara lor li se face viața
insuportabilă; numărul lor încetul cu încet
s'a sporit la mai multe mii. Nu se
scie cu toate aceste în cercuri mai largi,
că există în România o oaste de emigrați
politici austro-ungari: acum se scie
aceasta pretutindenea, și tocmă Maghiarii
au făcut să se scie, tocmă ei au accen-
tuit importanța acestei oștiri de elemente
învrăjbite.

Și nu se poate, ca cercurile hotărî-
toare din monarhie să fie indiferente față
cu acest adevăr constatat chiar și de Ma-
ghiarilor ei înșiși, trebuie neapărat să se
producă în ele convingerea, că nu se
mai poate menține o stare de lucruri,
care silește sute și mii de oameni să-și
ieie lumea în cap și să lucreze cu desna-
dejduirea expatriatului spre a face peste
puțină menținerea bunelor relațiuni cu o
țară vecină.

Aceasta cu atît mai virtos, cu cît
ele trebuie să țină seamă de impresiunea,
pe care o produc aceste stări de lucruri
în afară.

În București sînt reprezentate toate
țările, toate popoarele europene, și prin
reprezentanții sei Europa întregă s'a în-
credințat, că guvernul României, că Regele
României, că cercurile politice române gu-
vernamentale, ba chiar și unele din cele
opoziționale înțeleg importanța bunelor re-
lațiuni cu Austro-Ungaria și sînt gata de
a le susține, însă în țară curentul anti-
maghiar e atît de puternic, încât nici chiar
dl I. Brătianu n'a crezut de cuviință să
oprească sărbarea celebrată ca manifesta-
țiune a acestui curent, tocmă acum, în
ajunul alegerilor. Poliția a făcut încercări
să o zădărnicească, a asistat la ea după
ce a vădut că nu o poate zădărnici, dar'
mai departe tactul politic nu i-a permis
să meargă.

N'avem relațiuni cu cercurile diplo-
matice, presupunem însă, că, vedînd aceste
se va fi găsit pe ici pe colo câte un di-
plomat mai sceptic, care își va fi dîș:
„Doamne iartă-mă, dar eu nu prea am în-
credere în stabilitatea relațiunilor din Un-
garia actuală, dar nici în alianța dintre
România și Austro-Ungaria.“

Și interesul monarhiei cere, ca ase-
menea oameni reuțacioși să tacă ori, cel
puțin să nu poată găsi public pentru scep-
ticismul lor.

Căci noi Austro-Ungarii avem tra-
dițiuni în materie de emigrați politici, și
lumea scie, că treabă bună ei nu ne fac
nici odată. În deosebi Maghiarii o sciu
aceasta chiar din propria lor experiență.

Numai astfel, trecînd prin gălăgia,
pe care o fac Starcevicieni în Croația, Ma-
ghiarilor în Ungaria și emigrații noștri în

România, numai cu mare încungiuț putem
noi să înțelegem articolul, pe care l-a pu-
blicat „Pester Lloyd“ de ziua sărbării cen-
tenarului răscoalii dela 1784.

Revistă politică.

Sibiu, 25 Octomvrie st. v.

Anevoie se va mai afla o presă atît
de rabulistică ca și cea oficioasă din Buda-
pesta. Din negru face alb și *vice versa*:
căci întocmai astfel este, cînd se opintesc
a dovedi lumii, că ceea-ce e dîș în expo-
seul ministrului Kálnoky despre poli-
tica externă a monarhiei noastre nu este
nici mai mult nici mai puțin, decît chiar
aceea, ce a fost cuprins și în mesajul de
tron către dietă și cu deosebire în proie-
ctul de adresă al acesteia. Domnii din
capitala Ungariei prea desprețesc intelec-
tul celorlalți oameni, dacă îi presupun atît
de naivi, să nu pătrundă la nisuița un-
gurească de a acoperi înaintea lumii poli-
tice fiascul neasemînat al aspirațiunilor
maghiare, contrare intențiunilor Vieneze.
Publicăm la alt loc exposeul din cestiune
și invităm pe cetitori de a pune alătura
următoarele sucituri din comentariul lui
„Pester Lloyd“ la acel exposeu. „Trebuie
să adresăm cu acest privilegiu colegilor noștri
rusesci un cuvînt serios, pentru a cărui
luare în considerație noi foarte i-am ruga.
Țările rusesci în decursul săptămînelor
din urmă natural s'au ocupat foarte mult
cu Ungaria și și cu foaia noastră și au
afirmat într-o consonanță de tot remar-
cabilă, ca și urmînd unei lozince co-
mune, că politica Ungariei a fost con-
dusă față cu Rusia de oarecare sete de
răsbunare, de dorul de „revanșă“ pentru
Világos. Noi îi putem încredința, că această
presupunere se întemeiază pe o totală ne-
cunoscință a situației. Preste timpul, la care
fac alusiune foile rusesci, noi de mult am
tras vîlul uitării, abstracție făcînd dela
aceea, că chiar atunci, cînd nu s'a fost
întîmplat încă împăcarea, nu Rușii au
fost aceia, în contra cărora s'a îndreptat
în prima linie rancoarea națiunii. As-
tăzi ne cuprinde încă și mai puțin senti-
mentul urei sau al răsbunării, dar' în adevăr
credem, că anumite interese vitale ale mo-
narhiei, căreia aparținem, cu deosebire
însă interese ale țerii și națiunii
noastre ar pute fi amenințate de
cătră Rusia, și de aici isvoretse
o neîncredere și o neliniștire, pe
care în adevăr nu umblăm de loc
să le deghisăm“. Cu toate aceste or-
ganul unguresc continuă astfel: „Aceasta
însă nu ne împedecă a susține pacea și
prietinția sinceră și onestă cu Rusia...“
Veți bine! Fiindcă așa pretinde intere-
sul general al monarhiei noastre, de
care singur e preocupat cabinetul din
Viena. Așa fiind situația, în zădar mai
umblă avocatul dela „Pester Lloyd“, să
mai accentueze deosebiri subtile între ra-
porturile austro-ruse și austro-germane, nu-
mai și numai pentru a îndulci „hapul
rusesc“ din discursul tronului cătră de-
legațiunii de o parte, și de a vrăji o con-
sonanță între acesta și adresa dietei un-
gare de altă parte. Aceasta dîcă negru,
cealaltă alb, pentru toți aceia, care nu
umblă să se mîngăie pe sine asupra si-
tuațiunii prin amăgiri vedite și cari n'au
tendența de a voi să păcălească lumea
străină în privirea voinței și puterii ma-
ghiare.

Mai corespundătoare adevărului ne par

alte observări relativ la unele enunțuri ale ministrului Kálnoky. Acesta a spus că „marile puteri ar fi accentuat din nou în unanimitate cu toată hotărîrea, că nu respectează numai înșiși starea de drept creată în tratate, ci vreau să o scie asigurată în contra ori cărei jigniri din altă parte. Cum se va pute această n'ar mai pe calea păcii? Și dacă nu se va pute astfel, ce anume s'a stabilit în Skiernievice pentru susținerea păcii? La această întrebare contele Kálnoky n'a răspuns pozitiv, cel puțin nu la auzul lumii mari. Tare ne temem că tainele eventuale, la care fac aluziune organele oficiale din Budapesta, au rămas taine și pentru domnii delegați, cărora se presupune a li se fi descoperit. Viitorul va vorbi prin fapte.

Mai sinceră expresie da „Budapesti Hirlap“ sentimentelor maghiare față cu discursul tronului către delegați. Eată cum se plînge acel organ independent: „Întru cât alianța aceasta va desvolta acțiuni de pace în interesul rezolvării netede a cestiunilor internaționale, aceasta e treaba destoiniciei diplomatice. Întru cât însă ea se va pute lipsi de acțiunea războinică în casul când aceasta s'ar ivi, rămâne o cestiune neresolvată. Aceasta și n'asă, cu care alianță mai întăiu s'a tănuț, și după aceea s'a înfrumșetat, măresce numai îngrijirea, și deopotrivă îndoiala față cu frasa despre asigurarea păcii. Foarte mult a contribuit la depopularizarea alianței forma, sub care ea s'a încheiat la Skiernievice. Și astăzi avem convingerea ca și în ajunul întrevederii monarchilor, că inițiativa la reinnoirea — măturisită în mesagiu — a învoirei cordiale ar fi trebuit să emaneze dela țarul rusesc. Francisc Iosif, regentul mai vechiu, a cercetat el dintăiu pe cel mai tiner, și fiindcă această vizită a dus la o alianță, istoria va fi îndreptățită să judece așa, că monarchia noastră față cu Rusia a fost constrânsă prin situațiune. Regretăm sincer, că discursul regal, care însușese energia deplină a franchetei bărbătesci, a lăsat în întunec această parte gîngășă a evenimentului istoric.

În Cislaitania se ivesce nisuița laudabilă pentru restabilirea valutei. Ministrul de finace Dunaievski a făcut pasul cel dintăiu în această privință, adresând ministrului de finace unguresc o notă, în care s'ulevă cestiunea. Răspunsul contelui Szapary se așteaptă în curînd. Astfel veși bine stăruițele ministrului austriac vor trebui să fie însemnate, pentru-ca să isbutască; pecând, abstracție făcînd dela considerațiile impuse față cu Ungaria, restabilirea valutei ar pute fi atînsă fără multă greutate.

Și Italia se interesează tot mai mult de Africa apuseană. „Pol. Cor.“ află din isvor acreditat despre misiunea corăbiei italiene „Amerigo Vespucci“, că ea este menită a staționa în America sudică. Corabia va pleca la locul destinațiunii

sale cât de curînd, dar' se asigură, că a primit totodată și ordinul, ca pe cale se abată pre la mai multe puncte ale țermurului vestic al Africeii. Deodată cu „Amerigo Vespucci“ va pleca și o a doua corăbie, probabil „Garibaldi“ din marina regească, care va avè a face o inspecțiune de-alungul țermurilor vestice ai Africeii și cu deosebire în teritorul unde se scurge Congo-ul. Menirea acestei corăbii e de a informa cabinetul italian asupra intereselor Italiei, ce există sau se vor desvolta în viitor aci.

Cabinetul actual al Bulgariei, pre lîngă toată fusiunea partidului conservator cu cea al lui Zancov, dispune totuși de o majoritate de 120 voturi din totalul de 191 voturi ale Sobraniei bulgare. Astfel poziția actualului cabinet e asigurată. Grupa deputaților turcesci votează cu guvernul Caravelov. Pasagiul discursului principelui Alexandru referitor la juncțiunile căilor ferate bulgare sună: „Cu deosebire vè atrag atențiunea asupra îndatoririi, ce o avem relativ la zidirea liniei ferate Zaribrod-Vacarel. Terminul pentru împlinirea acestei îndatoriri a sosit deja“.

Delegațiunea austriacă.

În ședința de ieri a comisiei budgetare a delegațiunei austriace s'adesebătut budgetul ministrului de externe. Din partea guvernului au fost de față ministrii comuni și comandantul marinei bar. de Sterneck. Reproducem enunțările ministrului de externe și în extras și debaterile celorlalte ale acestei ședințe ca unele ce se rapoartă la afacerile externe ale monarchiei.

Raportorul bar. de Hübner roagă pe ministrul de externe, să deie desluciri asupra stărei externe după cum aceasta s'a desvoltat dela ultima sesiune a delegațiunilor.

Ministrul Kálnoky roagă ca declarațiunile ce le va face să le primească ca sincere.

Kálnoky declară că despre schimbările ce au venit în relațiunile externe ale monarchiei austro-ungare, e în poziția a constata cu liniștire, că acele în toată privința se pot numi foarte îndestulitoare. Politica externă a monarchiei austro-unguresci a nisuit de câțiva ani încoace într-a crea pentru monarchie o stare de pace în toate direcțiunile. Prin tractatul de Berlin s'a creat cu deosebire în partea orientală a Europei o nouă stare de drepturi, în urma căreia nisuița Austro-Ungariei și a celorlalte puteri țintia a conduce această nouă ordine de lucruri spre o consolidare constantă și spre desvoltare și a da formațiunilor nouă de stat timp și liniște spre a se întări în lăuntru amăturat puterilor lor, spre a se pute consolida și a pute propași spre desvoltarea bunăstărei lor materiale și politice.

Era atît în interesul nostru, cât și cu deosebire, în interesul acestor nouă state spre a le oferi prin ajutorul păcii posibilitatea pentru a-și desvolta foarte bogatele lor resurse moralesci și materiale. Pentru a ajunge aceasta, era de lipsă înainte de toate ca starea de drept creată să pătrundă chiar în conștiința generală a acestor popoare și să se aducă în consonanță în aceste țeri ideile eronate născute asupra lucrurilor posibile cu

starea faptică. Îndată-ce marile puteri au accentuat din nou cu un glas în modul cel mai hotărît că starea de drept creată prin tractate nu numai că va fi respectată de către ele înșiși, dar' că prețind a o scie aceea asigurată și din alte părți de ori-și-ce conturbare: acesta a fost gagiul cel mai bun despre aceea că conturbarea primejdioasă a relațiunilor e exclusă și din acele țeri. Politica externă a monarchiei austro-ungare a avut totdeauna în vedere că lucrul de căpetenie e a descuragia agitațiunile din țerile balcanice basate pe neînțelegerea marilor puteri și cred a-ți pute exprima convicțiunea că deja acum multe din aspirațiunile nelegitime, cari erau basate pe neînțelegerea dintre marile puteri și cu deosebire pe neînțelegerea dintre Austro-Ungaria și Rusia, au început a perî și a dispăre în concepțiunea mai sănătoasă a acelor poporațiuni. Dacă Austro-Ungaria și Rusia au putut să se înțeleagă în un mod onorific și loial respectându-și reciproc interesele pe baza actuală de drept și după-ace aceste două puteri au declarat că sînt dispuse a delătura în comun în mod păcnic eventualele nisuițe în contra acestei base de drept, în acest cas prin aceasta sînt delăturate pericolele mai serioase pentru starea păcnică de acolo și s'a creat o stare, care e în avantajul nu numai al intereselor europene, ci special în avantajul statelor de pe peninsula balcanică și al monarchiei noastre. Ce atinge peninsula balcanică noi am fost deci totdeauna de firma convicțiune, că poporațiunile acelei peninsule ce sînt în desvoltare și cari poporațiuni prin pacea de Berlin și-au primit independența, trebuie să ajungă la o desvoltare sigură a bunăstărei lor materiale și morale și la conștiința deplină asupra aparținîrii lor la familia popoarelor europene. Relativ la nisuițele anologice a guvernului în alte direcțiuni, acesta a putut arăta cu mulțumire deja în sesiunile ultime ale delegațiunilor la rapoartele amicale legate cu învecinata Italie, cari rapoarte există și acum fără de a se fi slăbit sau suferit vreo întrerupere.

Alianța cu Germania, care da deja de câțiva ani în toate direcțiunile fructele sale salutare, după părerea ministrului e o faptă necontestabilă. Această alianță ne ofere baza cea mai sigură pentru desvoltarea politiceii noastre de pace, și în acest înțeles ne-am nisuit noi totdeauna a ne regula rapoartele noastre cu puterile vecine. Germania are ca și noi granițe comune extinse și rapoarte multe cu Rusia și prin urmare posede același interes material și politic pentru o desvoltare păcnică a relațiunilor reciproce. Noi ne-am nisuit deci în înțelegere cu Germania a întări rapoartele noastre, și până aci bune, cu Rusia și a ajunge la o înțelegere generală cu aceasta. Prin aceea că ne-a succes a păși pe această cale în relațiuni mai strînse și cu acest stat învecinat, prin aceasta rapoartele noastre cu Germania au rămas pe deplin nealterate, deoare-ce aceasta, după cum am amintit mai sus, e și va rămâne baza a toată politica noastră externă. Când a fost întrebant ministrul de către ultimele delegațiuni despre poziția noastră față cu Rusia, ministrul a trebuit să declare cu părere de rău, că deși nu a existat vreă cestiune de ceartă politică și deși rapoartele amicale dintre guverne și guverne existau neconturbate, se putea totuși observa în opi-

niunea publică și adecă în presă o anumită neliniște și în cercurile mai extinse s'a fost lăpti neîncredere și teamă, carea a trecut în neliniștirea că pacea va pute fi conturbată. Deja atunci am asigurant că aceasta nu zace în intențiunea monarchului, nici în a guvernului și că această spaimă se va delătura și lămurî și că în sfîrșit va ajunge și poporațiunea la convingerea că această neliniștire e lipsită de ori-ce basă reală și că în calea rapoartelor prietinesci nu stă nici o pedecă. Pot constata cu satisfacțiune că această presupunere s'a împlinit.

Voința hotărîtă și loială a împăratului Rusiei și a guvernului acestuia de a susține pacea europeană și a o apăra în contra ori-si-cărui atac fiind cu considerațiune la interesele comune, consună cu intențiunile angustului nostru monarch și ale împăratului Wilhelm și acestei voințe, cu ocașiunea ultimei întrevederi, i s'a impregnat un caracter deosebit. Începutul dorit pentru această întrevedere a monarchilor a isvorit din dorința împăratului Alexandru de a conveni, la ocașiunea unei eventuale călătorii a sa spre granițele apusene ale imperiului seu, cu împăratul nostru și din dorința afină a împăratului german de a se întâlni cu împăratul Rusiei și cu această ocașiune a rezultat deplină înțelegere a celor trei împărați și a guvernelor lor într-o urmărirea scopului mai sus indicat. Sinceritatea și claritatea acestor scopuri și a acestei voințe a putut fi primită de către toți și pretutindenea cu deplină încredere și mie din afară nu 'mi-a venit la conștiință nici o concepție opusă.

Eu cred că influența acestor rapoarte prietinesci din nou întărite, cari ne apără de neliniștiri una dintre cele mai importante granițe a imperiului și care e un gagiun pentru liniște și ordine, va fi pentru monarchia noastră numai salutară. Această siguranță de pace va îndemna de sigur și pe poporațiunea la activitate păcnică și la ridicarea bunăstărei sale materiale și morale. Eu cred că o astfel de politică cum se poartă și se va purta cu rigoare consecvent din partea guvernului, corespunde nu numai intereselor statului, ci și dorințelor și trebuințelor generale, și eu din a mea parte nu pot decât să doresc ca aceasta să adevă spre prin toate părțile.

Raportorul bar. Hübner exprimă ministrului mulțumită pentru deslucirile date și-și rezervă dreptul de a mai pune ministrului întrebări la sfîrșitul debaterilor.

Delegatul Beer nu poate decât să se alature la expunerile antevorbitorului relativ la ținta comună dintre cele trei imperii și salută cu mulțumire rapoartele amicale cu Rusia și din simplul motiv că aceste sînt un gagiun pentru susținerea păcii, cel puțin pentru un timp mai apropiat, ceea ce pentru relațiunile economice ale Austriei e o necesitate de prima ordine; cu aceasta se pot învoi toate partidele fără deosebire de colorit sau naționalitate. Cu o deosebită bucurie sînt de a se saluta și enunțările ministrului de externe, că rapoartele monarchiei față de Italia n'au suferit nici o recire în nici o direcțiune în cesti doi ani din urmă.

Vorbitorul interpelează pe ministrul despre cauza pentru care până acum pertractările asupra unei convențiuni comerciale cu Grecia încă n'au ajuns la nici un rezultat, până când de altă

Foița „Tribunei“.

Păcală și Tândală.

Anecdota.

În vremile de demult, când oamenii erau mai proști și mai neumbrați prin lume ca în zilele noastre, trăiau în două sate vecine doi oameni, prieteni buni, frați de cruce, cu numele Păcală și Tândală.

Păcală și Tândală erau oamenii dracului: glumeți, posnași, mincinoși și păcălitari. Ei cu apucăturile lor înșelau toată lumea: înșelau-au oameni bătrâni și tineri, babe și neveste, feciori și fete și numai pe dracul nu-l înșelaseră, căci pe semne încă nu se întâlneau cu el.

Dar', mă rog d-voastră, lumea tot lume este, și oamenii tot oameni rămân, fie ei ori cât de prosti. Astfel că dacă înșeli odată pe unul, greu îl vei pute înșela a doua oară și dacă din nou 'ți-se prinde minciuna, te-a ferit sfîntul să-l mai poți păcăli de aci înainte: nici de vorbă nu mai stă cu tine.

Așa au pățit Păcală și Tândală. Deci vèdînd ei, că minciunile lor nu se mai prind, ho-

tărîră să meargă prin locuri depărtate și necunoscute și să tragă pe sfoară pe oamenii de pe acolo.

Plecă la drum întăiu Păcală și sosi într'un sat necunoscut. Era Dumineca și oamenii se aflau adunată în mijlocul satului la sfat și la glume, cum e datina țeranului român în zile de praznice și de sărbători.

— Dece D-șeu bine, oameni buni, dădu binețele Păcală, ce veste nouă mai e aici pe la d-voastră?

— Sănătate și voie bună, — puține vesti nouă, — nimic, — eacă e seacă și nu priesce păpușoiului, — răspuseră mai mulți dintre oameni; dar' pe la d-voastră?

— Ei, oameni buni, pe la noi se află mare noutate, șise Păcală, și ar fi de necreșt, dacă v'ası spune-o numai așa din auzite și n'ası vèdît-o cu ochii: la noi oameni buni, se află „un ou, cât un bou“... .

— „Un ou, cât un bou“... bre, mēi... asta nu se poate, e minciună... . șiseră mai mulți oameni, îndoiindu-se despre adevărul cuvintelor lui Păcală.

— Ba e adevăr, curat adevăr, așa precum

se află pe cer sfîntul soare și strălucește în zi de vară senină, întări Păcală.

— Nu se poate... minciună... . șiseră oamenii într'un glas și-l înfundară pe Păcală în închisoare.

În ziua următoare satul se adună la sfat să hotărăscă pedeapsă lui Păcală, pentru îndrăzneala ce a avut, de a rosti și întări o astfel de minciună corpurată în fața atător oameni cinstiți, cu judecată și înțelepțiune.

Când oamenii se sfătuiu, și măsurau și chibzuiu, eată că șosesce Tândală.

— Dece D-șeu bine, oameni buni, dădu el binețele, ce veste nouă mai este pe aici pe la d-voastră?

— La noi se află mare veste, îi răspuseră oamenii întorcîndu-i binețele, a venit ieri aici la noi un om necunoscut, un mincinos, și a avut îndrăzneala să ne mință nouă în față, că la ei se află un ou, cât un bou... auzi lucru...

— Nu știu, șise Tândala, adevăr să fie ori minciună vestea aceasta, căci „un ou cât un bou“ nici n'am vèdît, nici n'am auzit; dar ceea ce știu și am vèdît cu ochii e, că la noi se află o rață cât o coteață.

— Mēi, bre, o rață, cât o coteață... aceea a putut oua un ou cât un bou, șiseră după bună chibzuială unii dintre oameni, pe semne cei mai înțelepți, n'am făcut bine, ce am făcut, trebuie să dăm drumul omului de ieri, căci el are dreptate — și scoțînd pe Păcală din închisoare, îi dădură o sută de sloți, cu rugarea să nu-i pîrască pentru vătămarea ce i-au făcut închișîndu-l pe nedrept.

Păcală și Tândală, sosind acasă, împărțîră paralele, dar neavînd mărunt, Păcala rămase dator lui Tândală cu șeci potori. Dece potori pe vremea aceea și prin satul lui Păcală erau mulți bani și tocmai pentru aceasta Păcala ar fi voit să nu-i mai plătească, dar' Tândala nu da una-două să-i deie datoria.

Vèdînd deci Păcala că n'o poate scoate cu ușor la capăt, pe ziua hotărîtă, când avea să vină Tândala după bani, se făcu mort. El își săpă o groapă de o palmă în fundul grădinei, se virî în ea, se acoperi cu o leasă de car și puse muieră se-l acopere cu pămînt, lăsându-și o găurice pentru lumina zilei. (Va urma.)

Sciri economice.

Starea semănăturilor de toamnă e foarte mulțumitoare pentru plugarul nostru. Uscăciunea pământului la începutul acestei toamne, în multe localități, făcuse pe mulți să întârzie cu arăturile de toamnă, ear' cei zoritori au arat și semănat de atunci deși plugul, vîrit adînc, scotea mulți bulgări de pământ. Nici unii nici alții nu sînt nemulțumiți. Cei dinaintea profitînd de ploile ce au urmat mai preste tot locul de cîteva săptămîni, s'au grăbit a ara și semăna; semințele găsind umezeala au incolțit îndată ear căldurile din urmă, ce au succedat frigului ce prea timpuriu venise, a grăbit crescerea încît și semănăturile tîrziu s'au desvoltat destul de bine pentru a rezista gerului de earnă. Cei ce semăna pe uscăciune și arătura se făcuse bolovănoasă s'au liniștit acum, căci ploile au pîrîns bine bolovani, grăul a eșit și bulgărașii ce au rămas vor reține la earnă, mai mult zăpada pe holde.

Anul agricol 1884—1885 par'că s'ar anunța mai bine ca anul trecut, cînd toamna nu fusese așa de ploioasă. Grînele de toamnă și secările se desvoltă așa de bine, încît prin unele părți va fi neove chiar de a se introduce oile pe țarine, și mai ales prin locurile ogorite și prin porumbisce unde se pusesse mai timpuriu.

Ploile mari ce au cîcut acum cîteva săptămîni, îngrijiseră mult pe agricultori și mai ales pe cei de pe la munte; era teamă cu porumbul, care nu prea s'a copt bine anul acesta, că se va strica prin leși și coșuri. Această grijă a mai dispărut dilele acestea de cînd avem o vreme călduroasă.

Dilele de toamnă sînt frumoase și vor urma a ține mai mult, judecînd după oare-care semne ce nu prea sînt înșelătoare; precum acelă că meri nu numai că au înflorit a doua oară, dar au și prins rod mare ca oul de porumbel.

Culesul vîitor s'a sfîrșit preotîndene în general struguri s'au făcut destui, dar nu prea buni, din aceste cauze nu se caută mai de loc vinul.

LOTERIE.

Tragerea din 5 Noembrie st. n. Brînn: 62 81 34 89 69.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 5 Noembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. —. —. 76—81 Kilo fl. — până —. —. (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —. —. 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —. —. 76—81 Kilo fl. 7.80 până 8.30, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —. —. 76—81 Kilo fl. 7.80 până 8.30, (de Baeska) 72—75 Kilo fl. — până —. —. 76—81 Kilo fl. — până —. —. (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —. —. 76—81 Kilo fl. 7.55 până 8.05.

Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.85 până 7.10. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 9.60

Ovęs (ungurese) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.65 până 6.70; de alt soi fl. 6.65 până 6.70.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (ungurese): fl. 6.20 până 6.50.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.29 până 8.31 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85.

Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.80 până 5.82.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.1/2 până 12.1/2 Spirit (brut) 100 L. fl. 23.— până 29.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Noembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Bucharest, including interest rates (Renta amort.), exchange rates (Cump. vënd.), and government bonds (Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României).

Bursa de Viena

din 5 Noembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Vienna, including interest rates (Renta de aur ung.), exchange rates (Rur. conv.), and government bonds (Act. de asig. Națională).

Bursa de Budapesta

din 5 Noembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Budapest, including interest rates (Renta de aur ung.), exchange rates (hârtie), and government bonds (Amortisarea datoriei).

Advertisement for 'INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu', offering various printing services such as books, notices, and diplomas.

Advertisement for 'Turnătoare de clopote și de metal alui Antonie Novotny', featuring an illustration of a bell and text describing their products.

Advertisement for 'Antonie Novotny' regarding bell casting, highlighting their expertise in various bell types and materials.

Large advertisement for 'Efect special al Apei Anatherine de gură', detailing its benefits for dental health and listing various pharmacies where it is available.

Advertisement for 'Blüthner în Lipsca', a piano manufacturer, listing various piano models and their features.